هرمز؛ از میدان تا قانون

گروه سیاسی

تنگه هرمز همچنان در صدر اخبار است. در روزهایی که گذشت کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس بخشی از طرح «اقدام راهبردی تأمین امنیت و پیشرفت تنگه هرمز» را پیش برد، دو پهپاد منهدم شدند و همزمان گزارش‌های متعددی از کاهش محسوس تردد کشتی‌ها و افزایش هزینه‌های حمل و نقل و بیمه در اطراف این آبراه راهبردی به دست آمد.

در میدان نظامی، نخستین تحول مهم در شب ۲۷ شهریور ماه رقم خورد؛ زمانی که نیروی دریایی سپاه از هدف قرار گرفتن یک نفتکش با پرچم توگو خبر داد. دو روز بعد، عصر ۲۹ شهریور، روابط عمومی ارتش از انهدام یک پهپاد شناسایی در ساعت ۱۸:۳۰ خبر داد و صبح ۳۰ شهریور نیز سپاه از انهدام یک پهپاد دیگر اطلاع‌رسانی کرد. در ادامه همان روز، سازمان عملیات تجارت دریایی بریتانیا از اصابت یک پرتابه به یک نفتکش در تنگه هرمز و زخمی شدن دو نفر از خدمه آن خبر داد. کنار هم قرار دادن این رویدادها نشان می‌دهد هرمز در این هفته تنها موضوع مباحث سیاسی و رسانه‌ای نبوده، بلکه صحنه‌ای از تداوم برخوردهای عملیاتی و افزایش ریسک برای ناوگان تجاری نیز بوده است.

با این حال، اهمیت تحولات این هفته در هرمز صرفاً به میدان نظامی محدود نمی‌شود. همزمان با ادامه تحولات میدانی، مجلس نیز مسیر حقوقی و قانونی تازه‌ای برای مواجهه با شرایط موجود ترسیم کرد. کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس دو ماده از طرح «اقدام راهبردی تأمین امنیت و پیشرفت تنگه هرمز» را تصویب کرد. یکی از این مصوبات به شروط توسعه زیرساخت شبکه‌های ارتباطی در تنگه مربوط می‌شود و دیگری بر درج نام کامل «خلیج فارس» در تمامی اسناد و معاهدات مرتبط با شناورها تأکید دارد.

این مصوبات در نگاه نخست ممکن است در حاشیه اخبار میدانی و نظامی قرار گرفته باشند، اما از منظر راهبردی، معنای آنها فراتر از یک تصمیم اداری یا حقوقی است. تنگه هرمز تنها یک آبراه برای عبور کشتی‌های حامل انرژی نیست؛ بلکه عرصه‌ای است که در آن امنیت، حقوق دریایی، زیرساخت‌های ارتباطی، تجارت بین‌المللی و حتی منازعات هویتی و ژئوپلیتیکی به یکدیگر گره خورده‌اند. بنابراین، تلاش مجلس برای صورت‌بندی قانونی این حوزه را می‌توان نشانه‌ای از حرکت پرونده هرمز از سطح واکنش‌های مقطعی به سمت ایجاد یک چارچوب پایدارتر برای اعمال سیاست دانست. به بیان دیگر، آنچه در میدان رخ می‌دهد می‌تواند موقت باشد، اما قانون‌گذاری درباره قواعد، زیرساخت‌ها و شرایط عبور، پیامدهایی خواهد داشت که به یک مقطع زمانی مشخص محدود نمی‌شود.

یکی از مهم‌ترین نکات این هفته اما در لایه‌ای متفاوت خود را نشان داد؛ در اعداد. گزارش‌های منتشرشده درباره وضعیت تردد در تنگه هرمز، تصویری از افت شدید عبور کشتی‌ها ارائه می‌کردند، اما در عین حال نشان می‌دادند که مقایسه این اعداد بدون توجه به نوع کشتی، بازه زمانی و مبنای آماری می‌تواند به برداشت‌های نادرست منجر شود.

در یکی از روایت‌های منتشرشده، کاهش ۹۰ درصدی ترافیک و رسیدن شمار عبور روزانه نفتکش‌ها به حدود ۱۵ فروند مطرح شد. در گزارشی دیگر، با استناد به یک روزنامه اقتصادی خارجی، از افت ۹۴ درصدی تردد کشتی‌های کانتینری سخن گفته شد. در پایان هفته نیز داده‌های یک شرکت رصد کشتیرانی، عبور تنها ۱۲ کشتی حامل کالا را در دو روز نشان می‌داد؛ عددی که یک خبرگزاری از آن با عنوان کاهش ۶۶ درصدی تردد یاد کرد و مبنای محاسبه خود را ۳۵۱ فروند در نظر گرفته بود.

این ارقام لزوماً با یکدیگر متناقض نیستند؛ مسئله اصلی این است که درباره یک شاخص واحد سخن نمی‌گویند. نفتکش، کشتی کانتینری و «کشتی حامل کالا» سه تعریف متفاوت‌اند. عبور روزانه نیز با مجموع عبور در یک بازه دو روزه قابل مقایسه مستقیم نیست. در نتیجه، مسئله اصلی نه فقط میزان کاهش تردد، بلکه کیفیت داده‌هایی است که برای توصیف وضعیت هرمز به کار گرفته می‌شود. آنچه در این هفته بیش از هر چیز روشن شد، این بود که درباره یک واقعیت واحد ممکن است چند عدد متفاوت در گردش باشد، بی‌آنکه هیچ‌یک الزاماً به معنای تکذیب دیگری باشد.

همین نکته از منظر اقتصادی نیز اهمیت زیادی دارد. بازار انرژی تنها به این پرسش پاسخ نمی‌دهد که چند کشتی از هرمز عبور کرده‌اند؛ بلکه به پرسش‌های بزرگ‌تری درباره امکان تداوم این وضعیت، قابلیت جایگزینی مسیرهای صادراتی، ظرفیت ذخایر، هزینه بیمه، نرخ کرایه و امکان دور زدن محدودیت‌ها پاسخ می‌دهد. از همین رو، در طول هفته بحث درباره این موضوع بالا گرفت که آیا اقتصاد جهانی می‌تواند در برابر اختلال در تنگه هرمز دوام بیاورد یا خیر و آیا گذشت زمان، اهمیت این آبراه را کاهش خواهد داد.

در همین چارچوب، اظهارنظرهای مقام‌های خارجی نیز حائز اهمیت بود. رئیس جمهور فرانسه اعلام کرد که تنگه عملاً بسته باقی مانده و توافقی برای بازگشایی آن حاصل نشده است. وزیر خزانه‌داری آمریکا نیز مدعی شد که تنگه هرمز ممکن است ظرف دو سال اهمیت خود را از دست بدهد؛ ادعایی که وزیر انرژی قطر آن را «اشتباه» توصیف کرد. این اختلاف نظر، خود بخشی از جنگ ادراکی پیرامون هرمز است؛ زیرا پرسش اصلی فقط این نیست که تنگه امروز چه وضعیتی دارد، بلکه این است که آیا می‌توان برای آن در آینده نزدیک جایگزین ساخت و نقش آن را در معادلات انرژی جهان کاهش داد یا خیر.

گزارش یک روزنامه بریتانیایی درباره استفاده از «ناوگان مخفی» برای دور زدن کنترل‌های ایران نیز در همین چارچوب قابل فهم است. چنین روایت‌هایی از یک سو نشان می‌دهد بازیگران اقتصادی و تجاری به دنبال یافتن مسیرهای جایگزین برای ادامه فعالیت خود هستند و از سوی دیگر، خود مؤید این نکته است که هرمز همچنان آن قدر اهمیت دارد که برای دور زدن محدودیت‌های آن، شبکه‌های حمل‌ونقل و عملیاتی جدید طراحی شود. اگر هرمز واقعاً در کوتاه‌مدت قابل جایگزینی بود، اصولاً چنین سرمایه‌گذاری‌هایی برای دور زدن آن ضرورت پیدا نمی‌کرد.

در سوی دیگر این معادله، رئیس مجلس در پایان هفته تصریح کرد که تا زمان محقق نشدن شروط ایران، تنگه بازنخواهد شد. این موضع را باید در کنار تحولات نظامی و مصوبات مجلس خواند؛ چراکه مجموعه این اتفاقات نشان می‌دهد موضوع هرمز برای ایران صرفاً یک مسئله امنیتی موقت نیست و در حال تبدیل شدن به یک پرونده چندلایه با ابعاد نظامی، حقوقی، اقتصادی و سیاسی است.

با این همه، مهم‌ترین پرسش راهبردی همچنان پابرجاست: آیا کاهش تردد و استمرار محدودیت‌های عبور، به خودی خود به معنای تثبیت موقعیت ایران در هرمز است؟ پاسخ به این پرسش به سادگی مثبت نیست. یکی از کانال‌های پژوهشی در همین هفته بر نکته‌ای تأکید کرد که کمتر در پوشش‌های خبری تکرار شد: استمرار وضعیت موجود، به تنهایی لزوماً حاکمیت بر تنگه را تقویت نمی‌کند و اگر قرار است این وضعیت پیامد بلندمدت داشته باشد، باید قواعد و شروط عبور شناورها نیز تغییر کند.

این نکته، شاید مهم‌ترین بخش ناگفته تحولات هفته گذشته باشد. کنترل مؤثر یک آبراه راهبردی صرفاً با کاهش تردد یا ایجاد هزینه برای ناوگان تجاری حاصل نمی‌شود. آنچه در نهایت می‌تواند یک موقعیت موقت را به یک نظم پایدار تبدیل کند، پیوند میان قدرت میدانی، چارچوب حقوقی، زیرساخت، امکان اعمال قواعد و ایجاد ترتیباتی است که طرف مقابل ناچار باشد آنها را در محاسبات خود وارد کند. به همین دلیل، تصویب مواد جدید در مجلس را باید در کنار تحولات دریایی هفته دید، نه جدا از آن.

هرمز در هفته گذشته از همین زاویه تصویری چندوجهی ارائه کرد. در یک سو، میدان نظامی و افزایش ریسک برای شناورها قرار داشت؛ در سوی دیگر، قانون‌گذاری برای تعیین چارچوب‌های جدید؛ در لایه اقتصادی، افزایش هزینه‌ها و نگرانی از اختلال در زنجیره انرژی؛ و در سطح بین‌المللی، تلاش برخی کشورها برای یافتن جایگزین و در عین حال اختلاف نظر درباره اینکه آیا اساساً امکان بی‌اهمیت شدن این آبراه وجود دارد یا نه.

آنچه از این میان می‌توان با اطمینان بیشتری گفت، این است که هرمز در این هفته نه فقط یک «تنگه بسته یا باز»، بلکه به میدان اصلی کشاکش بر سر قواعد عبور، امنیت انرژی و حدود اعمال قدرت تبدیل شد. اعداد منتشرشده درباره میزان کاهش تردد، به دلیل تفاوت در مبنا و نوع کشتی، نیازمند احتیاط در تفسیر ند و بخشی از آنها نیز در زمان انتشار، راستی‌آزمایی مستقل نشده بودند. اما حتی با کنار گذاشتن اختلافات آماری، اصل مسئله روشن است: تردد دریایی کاهش یافته، هزینه و ریسک افزایش یافته و همزمان، بازیگران مختلف در حال آزمودن این واقعیت‌اند که آیا می‌توانند برای هرمز جایگزین بسازند یا باید با قواعد جدید آن کنار بیایند.

از این منظر، هفته گذشته را نمی‌توان صرفاً مجموعه‌ای از چند خبر نظامی، چند عدد درباره ترافیک دریایی و چند موضع دیپلماتیک دانست. هرمز در حال تبدیل شدن به یک پرونده تعیین‌کننده است که نتیجه آن نه فقط بر مسیر حرکت نفتکش‌ها، بلکه بر تعریف نسبت میان قدرت نظامی، حقوق بین‌الملل، تجارت جهانی و حاکمیت منطقه‌ای اثر خواهد گذاشت. نزاع اصلی اکنون تنها بر سر این نیست که چه تعداد کشتی از تنگه عبور می‌کنند؛ مسئله این است که در نهایت چه کسی و براساس چه قواعدی، شرایط این عبور را تعیین خواهد کرد.

صنعا؛ معمای بزرگ ریاض و واشنگتن

در ادامه تحلیل‌های مربوط به تحولات یمن و بن‌بست بزرگی که عربستان در آن دست و پا می‌زند، وب سایت قطری عربی ۲۱ در مقاله‌ای با استناد به رسانه‌های آمریکایی، با تاکید بر اینکه حملات انصارالله به عربستان، شکنندگی دوستی آمریکا با ریاض را فاش کرد، نوشت: حملات حوثی‌ها (انصارالله) به تأسیسات انرژی و خطوط کشتیرانی عربستان سعودی، محدودیت‌های آنچه دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، می‌تواند در بحبوحه تشدید درگیری با ایران و گسترش دامنه تهدیدات پیش روی عربستان، به ریاض ارائه دهد، را آشکار کرده است.

فشار فزاینده بر سعودی‌ها در جبهه یمن

به گزارش تسنیم، در این زمینه روزنامه آمریکایی واشنگتن پست گزارش داد که عربستان سعودی بعد از حمله‌ای که به تاسیسات و خطوط لوله نفتی آن همزمان با حمله به پایگاه‌های نظامی و زیرساخت‌های انرژی این کشور انجام شد، با فشار فزاینده‌ای روبرو است. این رسانه آمریکایی افزود که در همین حال، حوثی‌ها (انصارالله) در سواحل غربی یمن به دستاوردهای ارضی دست یافته‌اند و در حال نزدیک شدن به تنگه باب المندب، یکی از مهمترین گلوگاه‌های دریایی برای تجارت جهانی انرژی، هستند.

اما در پاسخ به این تحولات، ترامپ هنوز هیچ اقدام نظامی مستقیمی علیه انصارالله انجام نداده و برخلاف مانورهایی که طی روزهای گذشته انجام داده بود، رسانه‌های آمریکایی اعلام کردند که این کشور همچنان قصد دارد از تقابل مستقیم با حوثی‌ها اجتناب کند.

ابراز ناامیدی مزدوران عربستان از آمریکا

واشنگتن پست به نقل از مقامات دولت عدن (دولت مزدور وابسته به عربستان) که نخواستند نامشان فاش شود، گزارش داد که درخواست‌های کمک دولت از آمریکا بی پاسخ مانده است.

براساس این گزارش، یکی از مقامات دولت عدن گفت که ما از عدم تمایل دولت ترامپ برای مشارکت در نبردهای جاری علیه حوثی‌ها (انصارالله) ناامید شده‌ایم و به نظر می‌رسد که آمریکایی‌ها درخواست‌های ما را نشنیده گرفته‌اند.

این همزمان با اظهارات ترامپ بود که نشان می‌داد تمایلی به درگیر شدن در جبهه یمن به شکل مستقیم ندارد. در این زمینه چند روز قبل وقتی که از ترامپ درباره تماس تلفنی با محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سوال شد، پاسخ داد که اوضاع خوب خواهد شد و یمنی‌ها اطلاع داده‌اند که خواهان رویارویی نیستند و اجازه عبور اکثر کشتی‌ها را می‌دهند. ترامپ در واقع گفت که مشکل مربوط به عربستان است و به آن رسیدگی خواهد شد.

شرط‌بندی عربستان روی سرمایه‌گذاری نظامی در آمریکا شکست خورد

واشنگتن پست در گزارش خود به نقل از مایکل راتنی، که از سال ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵ به عنوان سفیر ایالات متحده در عربستان سعودی خدمت کرده است، گفت که عربستان سعودی دهه‌های طولانی در همکاری نظامی خود با آمریکا برای آمادگی در برابر چنین تهدیدهایی سرمایه‌گذاری کرده بود و امروز لحظه‌ای که ریاض برای آن آماده شده بود فرا رسیده، اما واشنگتن به اندازه‌ای که عربستان سعودی انتظار دارد، عمل نمی‌کند.

یک مقام ارشد دولت ترامپ هم که نام او فاش نشده است، در گفتگو با واشنگتن پست اعلام کرد که ایالات متحده بر حفاظت از «منافع اصلی امنیت ملی» خود، از جمله آزادی دریانوردی در دریای سرخ، متمرکز است و در عین حال، شرکای منطقه‌ای را قادر می‌سازد تا در رسیدگی به چالش‌های امنیتی در منطقه پیشگام باشند.

این مقام آمریکایی با اشاره به اینکه واشنگتن در حال انجام گفتگوهایی با عربستان است، از پاسخ به سوال‌ها در مورد درخواست کمک عربستان از آمریکا و یا جزئیات تماس تلفنی بن سلمان با ترامپ خودداری کرد و گفت که ایالات متحده انتظار دارد یمنی‌ها به آتش‌بس منعقد شده میان آنها با آمریکا در ماه مه ۲۰۲۵ پایبند باشند.

گزارش واشنگتن پست به بررسی پیشینه روابط ایالات متحده و عربستان سعودی می‌پردازد و خاطرنشان می‌کند که ترامپ در اولین دوره ریاست جمهوری خود در سال ۲۰۱۷، ریاض را به عنوان اولین مقصد سفر خارجی خود انتخاب کرد، جایی که در رقص شمشیر سنتی سعودی‌ها شرکت کرد و قراردادهای تسلیحاتی با این کشور به ارزش بیش از ۱۱۰ میلیارد دلار را اعلام کرد.

این رسانه آمریکایی تاکید کرد که همچنین روابط نزدیک میان آمریکا و عربستان طی سال‌های گذشته ادامه داشته و ترامپ و محمد بن سلمان سال گذشته یک توافق دفاعی استراتژیک امضا کردند که شامل قراردادهای تسلیحاتی بود، اما تعهد ایالات متحده به دفاع متقابل از عربستان سعودی را شامل نمی‌شد.

در حال حاضر، ریاض به دلیل افزایش وابستگی خود به مسیرهای صادرات نفت دریای سرخ، پس از اختلال در کشتیرانی در تنگه هرمز ناشی از جنگ با ایران، با فشار بیشتری روبرو است.

در این زمینه واشنگتن پست گزارش داد که خط لوله نفت عربستان سعودی که از شرق به غرب امتداد دارد و به مسیری حیاتی برای انتقال نفت به دریای سرخ تبدیل شده است، پس از حمله هفته گذشته که ریاض مدعی بود از خاک عراق انجام شده، بسته مانده است.

در این میان در یمن، نیروهای جنبش انصارالله مواضع خود را در سواحل غربی تثبیت کرده‌اند و مناطق استراتژیک نزدیک باب المندب را تصرف کرده‌اند که نگرانی‌هایی را در مورد توانایی این جنبش برای تأثیرگذاری بر کشتیرانی و ترافیک نفت از طریق این آبراه حیاتی ایجاد کرده است.

اختلال شدید در صادرات نفت عربستان و آشفتگی بازار انرژی

تنگه باب المندب از زمان اختلال در کشتیرانی در تنگه هرمز برای عربستان سعودی اهمیت بیشتری پیدا کرده بود و این کشور به انتقال نفت خود از طریق خط لوله شرق به غرب به بنادر دریای سرخ و سپس صادرات آن از طریق این تنگه در ورودی جنوبی دریای سرخ وابسته‌تر شده است.

این تحولات در زمانی رخ می‌دهد که آشفتگی در بازارهای جهانی انرژی رو به افزایش است و نگرانی‌های مداومی در مورد حملات بیشتر به خطوط لوله نفت عربستان سعودی، همراه با افزایش هزینه‌های حمل و نقل از طریق تنگه هرمز به دلیل خطرات امنیتی پیش روی کشتی‌ها در منطقه وجود دارد.

واشنگتن پست پیش از این هشدار داده بود که ترکیبی از بی‌ثباتی در تنگه هرمز و تهدیدها برای تنگه باب المندب، مسیرهای صادرات نفت عربستان سعودی را تحت فشار همزمان قرار می‌دهد.

اندرو لیبر، پژوهشگر امور غرب آسیا در بنیاد کارنگی معتقد است که ترامپ به دنبال اجتناب از دخالت نظامی مستقیم در یمن بوده و این درگیری را به عنوان مبارزه‌ای بین عربستان سعودی و یمنی‌ها، علیرغم ارتباط گسترده تر آن با درگیری با ایران، مطرح می‌کند.

وی گفت که عربستان سعودی تصور می‌کرد که آمریکا به مداخله نظامی مستقیم در یمن متوسل خواهد شد، همانند کاری که در زمان محاصره دریایی یمنی‌ها علیه اسرائیل انجام داد، اما این اتفاق نیفتاد.

معادله امنیتی پیچیده پیش روی عربستان در یمن

احمد ناجی، تحلیلگر ارشد گروه بین‌المللی بحران هم، به نوبه خود گفت که یکی از چالش‌های پیش روی عربستان سعودی، عدم تمایل فعلی ایالات متحده برای حمله به یمنی‌ها است، در حالی که یمنی‌ها نیز به نوبه خود نمی‌خواهند نیروهای آمریکایی را به این رویارویی بکشانند.

واشنگتن پست در گزارش خود نتیجه گرفت که امروز عربستان سعودی خود را با یک معادله امنیتی پیچیده‌تر، از جمله تهدیدهای مستقیم علیه تأسیسات انرژی، اختلال در مسیرهای صادرات نفت و گسترش نفوذ حوثی‌ها (انصارالله) در سواحل دریای سرخ، روبرو می‌بیند، آن هم در زمانی که به نظر نمی‌رسد واشنگتن علیرغم ادامه همکاری استراتژیک و نظامی بین دو طرف، آماده مداخله نظامی گسترده و مستقیم در یمن باشد.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

در اجرای قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۳/۲۰ -مجلس شورای اسلامی ۱- پرونده‌ای تحت کلاسه ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۶۰۰۵۰۰۰۹۷۶ در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نهاوند تشکیل که پس از بررسی برابر ای شمار ۱۴۰۵۶۰۳۲۶۰۰۵۰۰۰۲۰۵۱ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۱۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نهاوند تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی آقای خدارحم خیشوند فرزند علی رحم به شماره شناسنامه ۱۳۲۸ و کد ملی ۳۹۶۰۴۰۴۸۱۶ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبیزار به مساحت ۳۶۶۵/۵۹ متر مربع قسمتی از پلاک ثبتی ۷۲ - اصلی بخش سه واقع در روستای شهرک احراز گردیده است و خواهان دارای مابعه نامه عادی و انتقال ملک از مالک رسمی آقای حیدر سلگی صورت گرفته است. ۲- پرونده ای تحت کلاسه - ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۶۰۰۵۰۰۰۹۸۱ در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نهاوند تشکیل که پس از بررسی برابر ای شمار ۱۴۰۵۶۰۳۲۶۰۰۵۰۰۰۲۰۲۵ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۱۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نهاوند تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضی آقای حسن خیشه فرزند علی رحم به شماره شناسنامه ۱۳۲۸ و کد ملی ۳۹۶۰۴۰۴۸۱۶ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبیزار به مساحت ۳۶۶۵/۵۹ متر مربع قسمتی از پلاک ثبتی ۷۲ - اصلی بخش سه واقع در روستای شهرک احراز گردیده است و خواهان دارای مابعه نامه عادی و انتقال ملک از مالک رسمی آقای حیدر سلگی صورت گرفته است. ۳- پرونده ای تحت کلاسه - ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۶۰۰۵۰۰۰۹۸۲ در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نهاوند تشکیل که پس از بررسی برابر ای شمار ۱۴۰۵۶۰۳۲۶۰۰۵۰۰۰۲۰۵۷ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۱۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نهاوند تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضیان با مشخصات زیر هر کدام در قسمتی از اراضی زراعی روستای جغرآغاج به پلاک ۹۲ - اصلی واقع در آذربایجان غربی بخش ۱۷ شهرستان بوکان به شرح زیر محرز گردیده است:

۱- ابراهیم محمدی فرزند عبدالکریم به شماره شناسنامه ۶۵۶ در ششدانگ قطعه به شماره ۱۶ به مساحت ۴۲۷۰۶/۱۶ خریداری شده از نسق عبدالکذیم محمدی

۲- کمال شریفی فرزند محمد به شماره شناسنامه ۳۶۷ در ششدانگ قطعه به شماره ۲۵ به مساحت ۵۹۸۵۸/۷۴ خریداری شده از محمد شریفی

۳- سعید شریفی فرزند محمد به شماره شناسنامه ۱۰ در ششدانگ قطعه به شماره ۳۲ به مساحت ۴۹۷۹/۱۲ و قطعه به شماره ۳۵ به مساحت ۱۸۸۵۸/۱۱ هر دو خریداری شده از محمد شریفی

۴- عبدالرحمن محمود پور فرزند رسول به شماره شناسنامه ۵۸۷ در ششدانگ قطعه به شماره ۵۶ به مساحت ۲۵۰۹۸/۲۸ خریداری شده از علی حسن زاده

۵- عبداله محمود پور فرزند رحیم به شماره شناسنامه ۷۹۸ در ششدانگ قطعه به شماره ۶۱ به مساحت ۲۷۵۵۵/۱۱ خریداری شده از احمد احمدی

۶- خانمها ثویبه به شماره شناسنامه ۷۷۸ ، مریم به شماره شناسنامه ۸۶۰ و زهره به شماره شناسنامه ۶۱۶ همگی شهرت مدرسی فرزندان احمد هر کدام به به نسبت دو دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۵۹ به مساحت ۷۰۳۱۶/۴۳ مترمربع خریداری شده از نسق احمد مدرسی

۷- خانمها معصومه به شماره شناسنامه ۷۹۲ ، سمیه به شماره شناسنامه ۵۸۳ وزینب به شماره شناسنامه ۸۶۱ همگی شهرت آهنگری فرزندان علی هر کدام به نسبت دو دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۳۹ به مساحت ۹۴۸۲۷/۱۲ خریداری شده از علی آهنگری

۸- آقایان کاوه به شماره شناسنامه ۷۹۱ و محمد صالح به شماره شناسنامه ۶۹۸ هر دو شهرت آهنگری فرزندان محمد هر کدام به نسبت سه دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۳۰۲۰ به مساحت ۲۵۳۵۱/۳۳ خریداری شده از ورثه ی محمد آهنگری

۹- علی مدرسی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۴۱ در ششدانگ قطعه به شماره ۲۹ به مساحت ۳۶۵۳۰/۵۸ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۰- سید عمر مدرسی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۶۱۳ در ششدانگ قطعه به شماره ۲۳ به مساحت ۳۵۶۰۳/۷۷ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۱- ناصح مدرسی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۹۹۱ در ششدانگ قطعه به شماره ۴۰ به مساحت ۳۶۱۰۹/۸۳ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۲- لقمان مدرسی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۷۷۹ در ششدانگ قطعه به شماره ۳۴ به مساحت ۳۷۲۱۳/۹ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۳- فاتح مدرسی فرزند احمد به شماره شناسنامه ۹۵۰ در ششدانگ قطعه به شماره ۵۰ به مساحت ۳۷۱۰۷/۸۲ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۴- شهریار آهنگری فرزند خسرو به شماره شناسنامه ۲۹۲۰۵۰۷۰۹۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۲۷ به مساحت ۵۹۳۳۹/۲۳ خریداری شده از نسق علی آهنگری

۱۵- سیدعثمان آهنگری فرزند احمد به شماره شناسنامه ۶۱۵ در ششدانگ قطعه به شماره ۲۰۲۳ به مساحت ۲۶۸۵۲/۱۶ خریداری شده از زکیه حسینی

۱۶- ارسلان عزیزاحمدی فرزند عبدالرحمن به شماره شناسنامه ۵۷ در ششدانگ قطعه به شماره ۶۰ به مساحت ۲۰۶۳۷/۶۳ خریداری شده از نسق رحیم سپیده

۱۷- عباس آهنگری فرزند علی به شماره شناسنامه ۵۸۴ در ششدانگ قطعه به شماره ۳۱ به مساحت ۸۳۱۷۹/۳۹ خریداری شده از نسق علی آهنگری

۱۸- انور محمدی فرزند عبدالکریم به شماره شناسنامه ۶۵۷ در ششدانگ قطعه به شماره ۱۹ به مساحت ۴۳۳۷۰/۵۴ خریداری شده از نسق عبدالکریم محمدی

۱۹- آقایان کاوه به شماره شناسنامه ۷۹۱ و محمد صالح به شماره شناسنامه ۶۹۸ هر دو شهرت آهنگری فرزندان محمد هر کدام به نسبت سه دانگ مشاع از ششدانگ قطعه به شماره ۲۰۲۰ به مساحت ۲۰۰۸۴/۶۹ خریداری شده از ورثه محمد آهنگری

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۱۵

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم معصومه ترکاشوند با ستاند دو برگ استشهادیه مصدق شده که امضا شهود آن ذیل شناسه یکتا به شماره ۱۴۰۵۰۲۱۵۸۶۶۲۰۰۰۰۸۵ رمز تصدیق به شماره ۸۵۳۵۸۲ دفترخانه ۶۸ شهریار رسیده است مدعی فقدان سند مالکیت ششدانگ یک دستگاه آپارتمان وضعیت خاص طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۹۲۶۸ فرعی از ۴۷ اصلی ، مفروز و مجزا شده از ۵۱۳۷۱ فرعی از اصلی مذکور ، قطعه ۱ تفکیکی و واقع در حوزه ثبت ملک شهریار به مساحت ۷۶.۲۶ متر مربع به انضمام انباری قطعه ۴ به مساحت ۶.۸۸ متر مربع ذیل دفتر الکترونیک ۱۴۰۳۲۰۳۰۱۰۵۷۰۳۳۶۳۳ بنام خانم معصومه ترکاشوند ثبت و سند مالکیت به شماره چاپی ۴۹۳۴۷۹ سری الف سال ۰۳ صادر و تسلیم شده است وطبق سند صلح شماره ۱۶۴۲۴ مورخه ۱۳۹۹/۱۰/۲۴ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۳۲ شهرشهریار به مشاراليه انتقال یافته است وبحکایت ثبت دفتر املاک برابر سند رهنی شماره ۹۶۱۲ مورخه ۱۴۰۳/۱۲/۲۵ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۵۶ شهریار در رهن بانک مسکن میباشد و بعلت اسباب کشی مفقود گردیده است لذا مراتب به استناد تبصره ذیل ماده ۱۲۰ قانون ثبت در یک نوبت آگهی میگردد تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به پلاک فوق یا وجود سند مالکیت نزد خود میباشد از تاریخ نشر این آگهی ظرف مدت ده روز اعتراض خود را کتبا به ضمیمه سند معامله به این اداره تسلیم و رسید دریافت نماید و در غیراینصورت این اداره پس از انقضای مدت مذکور و نرسیدن واخواهی نسبت به صدور سند المثنی طبق مقررات اقدام خواهد نمود .

م الف ۱۵۱۴۴

مهدی ناصری - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان الیگودرز- سری (۳۳۶) جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی الیگودرز مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و برای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می گردد. در صورتی که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام اعتراض خود را کتبا متقاضیان اعتراض داشته باشد می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه به اداره ثبت اسناد و املاک محل تسلیم وپس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم ٔاعتراض دادخواست خودرا به مراجع محترم قضایی تقدیم وگواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نماید، در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت مینماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

تاریخ انتشار نوبت اول: (۱۴۰۵/۰۶/۳۱) تاریخ انتشار: دوم نوبت (۱۴۰۵/۰۷/۱۵)

نام روزنامه

۱- تقاضای «محمدشیخ انصاری» فرزند «تیمور» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار» بمساحت «۱۴۱۴/۵۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «» فرعی از «۵۰» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مالکیت محمدآقا حدادی»

۲ تقاضای «محمدشیخ انصاری» فرزند «تیمور» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار» بمساحت «۲۱۱۱/۶۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «» فرعی از «۵۰» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مالکیت محمدآقا حدادی»

۳ تقاضای «محمدشیخ انصاری» فرزند «تیمور» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار» بمساحت «۳۰۵۸/۶۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «» فرعی از «۵۰» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مالکیت محمدآقا حدادی»

۴ تقاضای «محمدشیخ انصاری» فرزند «تیمور» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار» بمساحت «۶۶۸۴/۱۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «» فرعی از «۵۰» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مالکیت محمدآقا حدادی»

۵ تقاضای «محمدشیخ انصاری» فرزند «تیمور» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار» بمساحت «۷۰۲۰۶/۹۱» مترمرب